

[Ellemann-Jensen.]

landes virksomheder, er det indlysende, at det går ud over konkurrenceevnen. Det må være skåret tilstrækkeligt ud i pap for hr. Ole Olsen nu.

Derfor må den åbenhed, som vi i venstre bestemt også kan gå ind for, ske i nøje samklang med, hvad der foregår i de andre lande, og på det punkt skal vi ikke prøve at ride i spidsen, her skal vi ligesom fregatten »Jylland« sejle bagest i konvojen.

Melchior (CD):

Jeg forudsagde allerede under den forrige debat, at munterheden, humoren og selvironien hos VS ikke ville holde ret længe, og der er måske ikke noget at sige til, at den ikke kan holde over for egne forslag, der kommer i modvind.

Hysteri, sagde hr. Wilhjelms. Jeg tror, at han mindst seks gange fik sagt det ord, som om det blev rigtigere af at blive gentaget. Jeg tror, at når man om nogle dage vil kunne læse indlæggen fra denne debat fra ordførerne for det, hr. Wilhjelms og hr. Knud Jespersen – selvfølgelig – kalder borgerlige partier, vil man lede forgæves efter nogen form for hysteri. Det er en direkte usandhed at påstå, at f. eks. jeg skulle have vendt mig imod åbenhed omkring erhvervslivets forhold. Tværtimod var det meste af min tale en fremhævelse af, at en sådan åbenhed i meget udstrakt og i stigende grad allerede er til stede, og jeg har intet sagt imod åbenhed. Jeg har derimod sagt, og det fastholder jeg, at det er en tilsnigelse, at man benytter en tekst fra OECD, der tager sigte på internationale investeringer og multinationale foretagender, og overfører den på alle selskaber, der driver erhvervsvirksomhed i Danmark, og jeg fastholder, at dette er en tilsnigelse.

Jeg erindrer fra min tale, selv om jeg ikke har den i manuskript, at jeg sagde, at forslaget i hvert fald var overflødig og desuden skadeligt, og dette skadelige gik ikke mindst netop på udtrykket »alle erhvervsvirksomheder«; det er jo noget, som SF's ordfører, hr. Ole Olsen, også bemærkede.

Der skal altså ikke være tvivl om, at vi stadig i CD betragter dette forslag som inderlig overflødig og som skadeligt i den forstand, at det kan være til skade for danske erhvervsvirksomheders konkurrenceevne. Der skal heller ikke være tvivl om, at den åbenhed, som allerede findes, og som selskaberne ofrer megen

tid og mange penge på stadig at øge, kunne man – og det være sagt til fru Birte Weiss – passende sørge for at starte med at fastholde steder, hvor man selv har indflydelse. Jeg tænker her på kooperative selskaber.

Det var med oprigtig sorg, jeg for nogle uger siden konstaterede, at et kooperativt selskab som aktieselskabet A-Pressen, der for nogle år siden var kommet ind på at offentliggøre sine regnskaber i den presse, den selv udgiver, efter dette års generalforsamling nøjedes med at skrive, at regnskabet blev forelagt af den og den. Der er da nok noget om, at vi skal have åbenhed, lad os endelig være åbne over for hinanden, men lad os bare ikke spænde ben for hinanden.

Ole Olsen (SF):

Nu var hr. Ellemann-Jensen oppe at forsøge én gang til at forklare, at det forringede konkurrenceevnen, hvis man var åben. Handelsministeren benyttede til min store bedrøvelse akkurat det samme argument for, at vi ikke kunne give oplysninger, og det blev så også brugt fra CDs side.

Jeg forstår ikke argumentationen. Handelsministerens parti og venstre har da i hvert tilfælde stemt for monopolloven. Det bærende princip i monopolloven er netop åbenhed. Der skal åbenhed til. Det har man stemt for. Da var det et rigtigt princip, nu er det pludseligt et forkert princip. Denne åbenhed er altså forkert, mens en næsten tilsvarende regel i monopolloven om oplysning var rigtig. Jeg forstår simpelt hen ikke argumentationen.

Jeg synes i øvrigt, handelsministeren har været meget dygtig. Det er lykkedes ham at afspore debatten temmelig grundigt. Handelsministeren har hele tiden snakket om multinationale selskaber og ikke om andet, og dette forslag fra hr. Wilhelms side drejer sig netop ikke om multinationale selskaber. Der bliver ganske rigtigt sagt i bemærkningerne, at de er dækket ind via deklARATIONEN. Men det her drejer sig om at kunne kigge rent danske virksomheder og i og for sig også selskaber, der udelukkende opererer inden for landet, i kortene, og jeg forstår ikke, hvad de multinationale selskaber kommer det ved.

Jeg tror, at handelsministeren i stedet for den argumentation, der er blevet anvendt, skulle forsøge at acceptere, at det er nogle ganske rimelige krav, der bliver stillet her, specielt efter at forslagsstillerne har erklæret sig villige